Woensdag 19 Januari 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang, No. 4109

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 2.00 per maand [Aruba ƒ 2.50] bij vooruitbetaling
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI, Bredestraat, Kralendijk.

ROOSEVELT:

„Gelijktijdige druk op Europa en Azië", „1944 Overwinning".

HET JAAR DER OVERWINNING.

In een telegram aan de Franse Raad van Advies in Noord-Afrika zeide President Roosevelt: „1944 Zal het jaar der overwinning zijn". De boodschap van Roosevelt werd door de radio van Algiers voorgelezen. Zij was het antwoord van een telegram dat hem door de Raad gezonden werd.

Als volgt luidt het telegram van Roosevelt: „Ik deel uw hoop en uw vertrouwen. 1944 Zal het jaar der overwinning zijn welke het voor Frankrijk en de verdrukte volken mogelijk zal maken weer de lucht van vrijheid in te ademen". De radio zeide, dat Tsjang Kai Sjek ook een boodschap zond om uiting te geven aan zijn hoop, dat dit jaar voor Frankrijk de mogelijkheid zal brengen met zijn bondgenoten een duurzame vrede te bewerkstelligen (Londen, (AP) 18.1.)

HET TEMPO VERSNELT.

Admiraal Chester W. Nimitz, Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse vloot in de Stille Oceaan, verklaarde te Pearl Harbor, dat het tempo van de oorlog tegen de Japanners versnelt. „De verovering van Kiska en Attu in de Aleoeten heeft", zo zeide hij, „de bedreiging van een Japanse aanval op onze flank verwijderd en de Noordamerikaanse vlooteenheden in staat gesteld de vijandelijke visplaatsen en thuiseilanden te naderen en te bedreigen." Hieraan voegde Nimitz toe dat, hoewel de Japanners zich hecht genesteld hebben, het komende Noordamerikaanse offensief hen zal „verdrijven op de tijd en plaats, welke door ons gekozen worden."

DE NOORDAMERIKAANSE PRODUCTIE.

Donald Marr Nelson, Voorzitter van de Noordamerikaanse Oorlogs-Productieraad, verklaarde Maandagavond, dat de productieve macht der Verenigde Staten de wereld verbaasd heeft. Hij zeide, dat de Verenigde Staten en Rusland na de oorlog ten behoeve van de gehele wereld zouden kunnen samenwerken. Ook verklaarde hij, dat sedert het begin van de oorlog de Verenigde Staten ongeveer 134.000 vliegtuigen, 148.000 tanks en 37 millioen ton aan scheepsruimte gemaakt hebben.

VESTING EUROPA BEDREIGD.

Het beeld van de Geallieerde macht welke Hitler bedreigt uit het Westen, het Zuiden en het Oosten, wordt steeds duidelijker door de mededeling van Eisenhower, dat de taak der voorbereiding tot de invasie reeds ver gevorderd is. En bovendien zinspeelde Generaal Sir Henry Maitland Wilson op nieuwe slagen in het Middellandse Zeegebied.

In zijn eerste persconferentie als Opperbevelhebber in het Westen prees Eisenhower met veel enthousiasme de zee- en luchtstrijdkrachten voor het werk, dat zij verricht hadden vóór zijn aankomst. Voorts bracht hij lof toe aan de voetknechten in het Verenigde Koninkrijk, die zich voorbereiden en versterken voor elke taak, die zal moeten worden verricht. Wilson zeide, dat met „enig geluk" de Geallieerden Rome zullen bezetten tegen de lente en dat de as niet de Zuidelijke flank te houden enkel door de stoutmoedige defensie in Italië. Eisenhower maakte duidelijk, dat het werk niet pas met zijn aankomst begint en zeide: „Ik roem het goede werk van de zeestrijdkrachten, in het biezonder het recente tot zinken brengen van de „Scharnhorst" en de drie torpedojagers in de Golf van Biscaye. Dit zijn gewone dramatische ogenblikken, doch het grote werk, dat verricht werd door de zeestrijdkrachten blijkt duidelijk uit het feit, dat [illegible] troepen veilig in Engeland aan[illegible]

[illegible] allen prijzen het belangrijke werk der luchtstrijdkrachten", aldus Eisenhower [illegible] wat zij gedaan hebben door de [illegible] van Duitsland en het verminderen van zijn militaire macht, terwijl zij zich zelf aan groot gevaar bloot stelden en met een zekere moed haar taak volbrachten. Het is een wonderlijk verhaal van de inspanning waarvan niets vermeld wordt. Wij mogen niet over het hoofd zien het goede werk des bevoorrading, evenmin als de uitstekende oefening van het voetvolk, dat zich voorbereidt op de koude heide en in de modder en regen op het land" (Londen, (AP) 18.1).

LOONQUAESTIE DER SPOORWEGEN BIJGELEGD.

President Roosevelt maakte bekend, dat de quaestie van de regeling der lonen bij de spoorwegen, welke de regering ertoe leidde op 27 December 1943 de spoorwegen in beslag te nemen, is bijgelegd (Washington, (AP) 18.1).

PRESIDENT MEDINA NAAR DE V.S.

President Generaal Isaias Medina Angarita van Venezuela is om 10.02 uur van het vliegveld Maiquetia met een gezelschap vertrokken naar de Verenigde Staten. Enkele honderden personen deden den President uitgeleide van het vliegveld op 45 kilometer van Caracas. Hiertoe behoorden Dr. Caracciolo Parra Perez, de waarnemende President, alsook de leden van het cabinet en het diplomatieke corps. Terwijl het vliegtuig voor het vertrek gereedgemaakt werd klonken 21 kanonschoten bij wijze van saluut en speelde een band het nationale volkslied (Caracas, (AP) 18.1).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

„Aan het Leningradfront hebben onze troepen verschillende dagen geleden in het gebied van Oranienbaum een offensief geopend. Zij braken door de krachtig versterkte vijandelijke verdedigingslinies heen, die gedurende lange tijd aangelegd werden. Zij ontwikkelen hun offensief op succesrijke wijze en maken voortgang.

Aan het Volkhov-front ten Noorden van Novograd gingen onze troepen verschillende dagen geleden tot het offensief over en braken zij door de krachtig versterkte verdedigingswerken van de Duitsers heen. Het offensief ontwikkelt zich op succesrijke wijze.

Op 18 Januari vorderden onze troepen ten Noorden van Novosokolniki en veroverden zij meer dan 40 plaatsen. Hiertoe behoorden Talugyevo, Ustia, Gorayarevo, Sitsjonovo, Glazarei, Prosjelin, Gvazdovo, Bayaki, Petrusjino, Sjugurovo, Demyaki, Rezjeniko en het spoorwegstation Sjubino.

Ten Zuid-Westen van Novograd Volynsk veroverden onze troepen de stad en het grote spoorwegstation Slavuta, het districtscentrum Kamenets van het Podolsk-gebied en verschillende andere plaatsen.

In andere sectoren van het front heersten verkenningsactiviteiten en werd artillerie- en mortiervuur gewisseld. Op sommige plaatsen werden gevechten van plaatselijk belang geleverd. Op 1 Januari ontwrichtten of vernielden onze troepen aan alle fronten 147 Duitse tanks. 33 Vijandelijke vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten of door het afweervuur" (Moskou, (AP) 18.1).

TITO GEWOND?

Kenneth Matthews, correspondent van de BBC te Caïro, deelde mede, dat Maarschalk Josip Broz (Tito) in de zomer van 1943 gewond werd toen de vaderlanders ontkwamen aan een Duitse omsingeling in Montenegro. Joegoslavische kringen hebben dit bericht evenwel niet bevestigd.

De berichtgever meldde voorts, dat de Partijgenoten 5000 man verloren hebben in de strijd, doch een document, dat later van de Duitsers veroverd werd, stelde de Duitse verliezen op driemaal zo veel (Londen, (AP) 18.1)

AARTSBISSCHOP VAN WESTMINSTER GEINTRONISEERD.

Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Bernard Griffin is geïntroniseerd op de Stoel van Westminster. De nieuwe Aartsbisschop is 44 jaar oud en een der jongste Praelaten, die ooit tot dit hoge ambt benoemd werden (Londen, (AP) 18.1).

Het nieuws van vandaag.

Bij twee verschillende gelegenheden heeft President Roosevelt belangrijke verklaringen gedaan die er op wijzen, dat de Verenigde Landen vastberaden zijn zo spoedig mogelijk een einde aan deze oorlog te maken. Op een persconferentie in het Witte Huis deelde hij aan de verslaggevers mede, dat hij onlangs besprekingen heeft gevoerd met Generaal Dwight D. Eisenhower, Opperbevelhebber der invasietroepen in Engeland, Admiraal William Halsey, Opperbevelhebber van de vloot in de Stille Zuidzee en Luitenant Generaal George Kenney, Opperbevelhebber van de Luchtmacht in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan. De bedoeling welke daarbij voorlag — zo zeide hij — is om gelijktijdig de grootst mogelijke druk te oefenen op den vijand in Europa en in Azië.

De andere verklaring van President Roosevelt, dat „1944 het jaar der overwinning" zal zijn was vervat in een telegram aan de Franse Raad van Advies in Algiers.

De naam van den Noordamerikaansen President komt trouwens nog meer in het nieuws van vandaag voor. Zo deelde hij mede, dat de spoorwegquaestie is opgelost en dat het leger de leiding over de spoorwegen weer aan de vroegere directies zal overdragen. Spoedig zal Roosevelt den Venezolaansen President Generaal Isaias Medina Angarita ontvangen, die via Haïti reeds in Miami aangekomen is en naar Washington doorreist.

Een Zuidelijke nabuur in Washington, die zich voorlopig minder in de sympathie van de U.S.A.-regering mag verheugen, heeft door bemiddeling van de Associated Press de belangen van zijn land naar voren gebracht. Het is Fernando Iturraldi, onder-secretaris van het Boliviaanse Departement van Buitenlandse Zaken. Hij sprak over de weigering der Verenigde Landen om de nieuwe regering van Bolivia te erkennen hoewel deze volgens hem toch democratisch is. Maar de nieuwe regering zal zich niet doen verstoten zonder geweldige bloedvergieting, zo waarschuwde hij.

In Rusland hebben de Sovjets wederom een nieuw offensief — zelfs twee — geopend aan het front tussen Leningrad en het Ilmenmeer. De opmars duurt er nog voort, terwijl ook verder naar het Zuiden winsten worden geboekt door de Generaals Bagramian, Rokossovsky en Vatutin.

In Joegoslavië hebben de Partijgenoten van Tito een Duitse pantserdivisie omsingeld.

Er wordt verwoed gevochten en de uitslag van het gevecht is nog niet beslist. Tenslotte hebben de Britten van het 5e leger in Italië de rivier de Carivliano overgestoken, terwijl aan het front van het 8e leger de Canadezen in felle gevechten gewikkeld zijn.

Prinses Margriet Francisca verjaart.

Het was Dinsdagavond 19 Januari van het vorig jaar dat Van de Laarschots gillende sirenes des avonds om 19.30 uur den Curaçaosen volke kond deden, dat er een Prinses geboren was. De feestvreugde brak los en duurde voort tot Donderdagmorgen. De „Amigoe" verscheen des Woensdags niet, want de vreugde was te groot en het personeel vierde de geboorte, maar op Donderdag kwamen de kranten weer met grote koppen. Margriet Francisca was geboren. Curaçao's Elias verklaarde, dat er in het kind een symbool was geboren van de bloei en sterkte van Oranje. Vele woorden werden gesproken; er was veel feest, maar daar in Ottawa lag een klein kindje, onbewust van alles. Zij kreeg een schone bloemennaam en zeelieden werden Haar peters.

Nu is een jaar voorbij. Zij is groter geworden en gevoelt reeds Haar gebondenheid met Haar Moeder en de Prinsesjes Beatrix en Irene. Zij behoort tot een gelukkig huisgezin, dat zich omringd weet door de liefde van zo talrijk velen. Ook nu heerst er weer vreugde op Curaçao. Niet uitgelaten en luidruchtig, maar stil en met opgewekte vreugde viert men deze eerste verjaardag. In zeer slechte tijden voor Nederland werd Zij geboren, maar als een belofte werd Zij van beter tijden. Het jaar der bevrijding nadert. Misschien viert Zij Haar tweede jaardag in een bevrijd Nederland. De opgang van Haar leven zal echter gelijk gaan met de opgang van ons vaderland, van ons Koninkrijk. Inderdaad, Zij is een symbool van de groeiende levenskracht van ons volk, van een eenheid der delen, die nu bewust gaat worden. In Haar leven zal zich weerspiegelen de opgang van het Rijk der Nederlanden. Het is feest vandaag, want dit Kind is ons een symbool.

ROOSEVELT CONFEREERDE MET DE BEVELHEBBERS.

President Roosevelt deelde op een persconferentie mede, dat hij onlangs heeft geconfereerd met Generaal Dwight D. Eisenhower, Admiraal William Halsey en Luitenant Generaal George Kenney met de bedoeling dat de grootst mogelijke gelijktijdige druk kan worden geoefend op den vijand in Europa en Azië. Ook zeide de President, dat het noodzakelijk is een voldoende bevoorrading te verzekeren in de verscheidene krijgsgebieden. Hij deelde mede, dat de spoorwegquaestie is opgelost en dat de spoorwegen wederom onder hun vroegere leiding zullen komen.

Roosevelt zeide voorts evenzeer verbaasd te zijn over het gerucht in „Pravda" als zou de Duitse Minister van Buitenlandse Zaken met twee Britse gezagsdragers besprekingen hebben gevoerd over een afzonderlijke vrede.

De President weigerde commentaar te leveren op de Poolse situatie en zeide, dat hij er niets van af wist (Washington, (AP) 18.1).

NIET DOOR DE CENSUUR VAN CAIRO DOORGELATEN.

Een bevoegde bron deelde mede, dat het bericht van „Pravda" uit Caïro met het gerucht over een afzonderlijke Brits-Duitse vrede, „zeker niet" door de censuur van Caïro werd doorgelaten. Deze censuur staat onder Brits toezicht (Caïro, (AP) 18.1).

Internationale Oriëntering van ons Onderwijs is de voornaamste taak van O. K. en W.

Contact met studenten in Nederland.

Zorg voor Kunstenaars en academici in den vreemde.

„Culturele Conventie" tussen Nederland en Engeland door Bolkenstein ontworpen.

In April 1943 richtte de Nederlandse Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, Zijne Excellentie Gerrit Bolkenstein, zich, door middel van Radio-Oranje, tot de studenten in bezet Nederland en riep hij hen op de beruchte loyaliteitsverklaring niet te tekenen. Enkele dagen later werd den studenten, namens de Nederlandse Regering, medegedeeld, dat na de bevrijding karaktervastheid, beloning en erkenning zouden en zullen vinden.

Een ieder weet, hoe Nederlandse studenten en hoogleraren, van het eerste ogenblik, waarop de bezetters druk op de universiteiten en de Nederlandse bevolking oefenden, af, de juiste houding zochten en vonden. Hun weigering om de zogenaamde loyaliteitsverklaring te tekenen en hun daar uit voortvloeiende opofferingen en lijden in gevangenschap vormen een indrukwekkend onderdeel van het Nederlandse verzet. Er zal na de bevrijding zeer veel karaktervastheid te belonen en te erkennen zijn. Dit nu is een moeilijke doch ook een grootse taak. Het Departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen heeft dan ook de maatregelen ter vervulling van bedoelde en gedane belofte alsmede ter uitvoering van genoemde taak getroffen.

Vele studenten hebben kostbare jaren verloren.

De problemen, waar men zich daar bij voor geplaatst ziet, zijn talrijk en ingewikkeld. Immers, het zal niet voldoende zijn den studenten, die vrijwillig hun studies opgaven, gelegenheid te geven deze voort te zetten; het zal evenmin voldoende zijn hun daarbij op velerlei wijze hulp te verlenen. Zelfs, indien de oorlog nu tot een snel einde zou worden gebracht en zelfs indien het opbouwwerk in een bevrijd Moederland vlot zou verlopen dan nog zijn er voor de studenten kostbare jaren verloren gegaan.

Zij, die de verklaring wel tekenden, zullen hun studie hebben voltooid en klaar staan teneinde te voldoen aan de te verwachten grote behoefte aan Universitair-geschoolden. Doch, zij die uit de Duitse gevangenschap zullen terugkeren, zullen mogelijk niet eens over de middelen beschikken, teneinde hun studie wederom op te nemen. Dit laatste kan verholpen worden, doch de achterstand kan niet worden ingehaald. De man, die bijna gereed was met zijn opleiding (toen de invasie van het Moederland plaats vond) zou practisch andermaal opnieuw moeten beginnen zich althans voor het laatste examen te praepareren en te bekwamen. En toch mag het niet voorkomen, dat zij, die weigerden zich aan de bezetters te onderwerpen, als gevolg daarvan verre ten achter zouden komen te staan bij hen, die loyaal aan de bezetters waren.

Hoe de studenten geholpen worden.

Er zijn mogelijkheden, teneinde de getroffenen te helpen, bijvoorbeeld door hen reeds in bepaalde functies in te schakelen, terwijl zij nog studeren. Om begrijpelijke redenen kunnen hier geen biezonderheden omtrent worden bekend gemaakt, doch het Departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen heeft zijn maatregelen getroffen!

Hetzelfde kan vrijwel gezegd worden van de andere onderdelen van het programma voor de wederopbouw van het Nederlandse onderwijs, dat gedurende de bezettingsjaren zwaar geleden heeft en nog dagelijks wordt verminkt!

In Minister Bolkenstein beschikt het Departement over een leider, die het Nederlandse onderwijs kent als weinig anderen. Met zijn 71 jaren is de Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen de Nestor van het, nog tijdelijk in Londen verblijf houdende, Nederlandse Cabinet, maar zijn geest is jong gebleven en hij bezit hetzelfde practische idealisme en de scherpe kijk op de dingen, welke hem altijd hebben geleid sinds hij vele jaren geleden als jong onderwijzer zijn loopbaan aanving en welke hem alle rangen van het onderwijs, van de laagste tot de hoogste, deden doorlopen.

Ondanks zijn hoge leeftijd is Minister Bolkenstein veel op pad. Zelden wordt een vergeefs beroep op hem gedaan, indien het er om gaat in Britse kring een rede te houden. Er zijn maar weinig soorten van onderwijs-instellingen in Groot-Britannië, welke hij niet bezocht, bestudeerd en met soortgelijke Nederlandse Instituten, Instellingen en dergelijke vergeleken heeft.

Documentatie van ons regeringsverblijf in Engeland voor latere studie.

Hij is Secretaris van de Nederlandse Minister-Raad en heeft bovendien de leiding bij het verzamelen van bescheiden documenten betreffende het verblijf van de Nederlandse Regering en haar organen in Groot-Britannië. De Nederlandse Kring, door welke — en alwaar geregeld lezingen over wetenschappelijke onderwerpen worden georganiseerd en ook gehouden — dankt zijn bestaan aan dezen Minister.

O.K. en W. werkt met te weinig en ongeschoold personeel.

De Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen werkt op oorlogssterkte, hetgeen, kort en goed, betekent: dat er met een hopeloos tekort aan geschoolde krachten gewerkt moet worden. Des te groter kan de waardering zijn voor het initiatief, dat, op velerlei gebied, aan de dag wordt gelegd en voor de wijze, waarop vele problemen met grote nuchterheid en zonder een spoor van ambtenarij worden opgelost. Een sprekend voorbeeld is wel het volgende:

Er is namelijk een regeling gemaakt, waardoor leerlingen, die, wegens de oorlogsomstandigheden, rondom, op of na 10 Mei 1940 Nederland verlieten of op 7 December 1941 in Nederlands Oost-Indië in militaire dienst werden opgeroepen en in de hoogste klassen van een Gymnasium of Hogere Burger School waren geplaatst thans een einddiploma kunnen verkrijgen. Zij zouden toch onder normale omstandigheden vrij-zeker voor het eindexamen zijn geslaagd, aldus redeneerde de Minister en het zou derhalve onrechtvaardig zijn hen onder de oorlogsomstandigheden te laten lijden.

Financiële steun aan Nederlandse leerlingen in Engeland.

Tot het oorlogswerk van het Departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen behoort voorts de financiële ondersteuning van Nederlandse leerlingen op Britse scholen en Universiteiten, welke leerlingen door de bezetting van het Vaderland in moeilijkheden zijn geraakt. Ook is een Staats-Commissie ingesteld, welke, na afgelegd examen, getuigschrift uitreikt, welke gelijk staan met de oorspronkelijke Nederlandse diploma's voor afgelegd examen Gymnasium A en/of B en/of Hogere Burger School A en/of

B. Dit jaar zijn er voor deze examens zeven candidaten: over de gehele wereld verspreid.

Erkenning van Britse diploma's.

Dikwijls wordt het Departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen advies gevraagd omtrent het voortzetten van studies en wel met name door personen uit Nederlands Oost- en West-Indië. Dit bracht een ander vraagstuk met zich mede, namelijk: de toekomstige erkenning in het in de naaste toekomst bevrijde Moederland van het in Groot-Britannië behaalde diploma. Thans is een regeling in bewerking, waardoor leerlingen op Britse scholen later met het diploma van deze school toegang zullen kunnen krijgen tot het af te leggen examen voor de Nederlandse Universiteiten. Hier is op haar beurt de quaestie van wederzijdse Brits-Nederlandse erkenning van diploma's aan verbonden. Deze zaak is des te meer urgent, omdat te voorzien is, dat na de oorlog Nederlanders veeleer aan Britse Instituten, Universiteiten en dergelijke zullen studeren dan aan Duitse, zoals zulks vroeger vóór deze Wereldoorlog dikwijls geschiedde. **Op initiatief van het Departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen is daarom een Culturele Conventie tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Groot-Britannië ontworpen, welke thans een punt van bespreking tussen de beide genoemde Regeringen vormt.** Het gaat hierbij om de organisatie van wederzijdse bezoeken, het openen van studie-mogelijkheden voor Nederlanders in Groot-Britannië en omgekeerd, de reeds vermelde erkenning van diploma's, het uitwisselen van Professoren, wetenschappelijke gegevens, enzovoorts. Hoe gewenst dit alles is, moge blijken uit het feit, dat een Nederlands medicus — hij moge nog zo bekwaam zijn —, die zich in Zuid-Afrika wil vestigen, verplicht is eerst twee jaren in Groot-Britannië te studeren.

Geallieerde landen en het Onderwijs.

De aanwezigheid van Geallieerde Regeringen in Groot-Britannië heeft samenwerking, op velerlei gebied, gebracht. Regelmatig neemt Zijne Excellentie Minister Bolkenstein deel aan de bijeenkomsten van alle Geallieerde onderwijs-Ministers, alwaar, onder leiding van den President of the Board of Education, den Heer Butler, gemeenschappelijke onderwijsvraagstukken worden besproken. Door deze vergaderingen ontstonden en uit deze kwamen de plannen voor de samenstelling van, onder andere, Internationale Geschiedenisboeken en van een Internationaal Handboek voor leraren in Geschiedenis. Voorts werd, als gevolg van deze bijeenkomsten, een korte geschiedenis van de oorlog geschreven, welke in alle Geallieerde Landen ten dienste van het onderwijs gesteld zal worden.

Engels als wereldtaal?

Op initiatief van Zijne Excellentie Minister Bolkenstein heeft een Inter-Geallieerde Commissie de mogelijkheid onderzocht van een verplicht onderwijs in de Engelse taal aan alle scholen. In haar rapport heeft genoemde Commissie het Engels als Algemene Wereldtaal aanbevolen. Voor Nederland zal dit daar op neer komen, dat na de oorlog in de hoogste twee klassen der lagere school Engels zal worden onderwezen, zoals zulks vroeger het geval was met de Franse taal.

De School van Mevrouw Marsman.

Er is echter ook ander uiterst belangrijk werk door het Departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen verricht, dat reeds thans goede vruchten gaat afwerpen. Wij behoeven slechts te herinneren aan De Nederlandse School meer en beter bekend als: De School van Mevrouw Marsman, welke inmiddels dusdanig is uitgebreid, dat de leidster hulp van twee leraressen en twee assistenten heeft gekregen, terwijl er afdelingen in Wolverhampton en Bristol bij gekomen zijn. De Londense school is nu in het Netherlands House onder gebracht; voor deze school heeft Minister Bolkenstein, tezamen met de British Council, destijds de plannen ontworpen en uitgevoerd. Dan zijn er nog de cursussen (mondeling en schriftelijk) in de Nederlandse taal, in Nederlandse Vaderlandse Geschiedenis en Handelswetenschappen, alsmede de opleiding voor de Acte Engels Middelbaar Onderwijs A.

Het Departement voor Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen doet voorts veel moeite het Koninkrijk der Nederlanden te doen vertegenwoordigen op belangrijke Internationale Congressen, bijvoorbeeld door het afvaardigen van deskundige sprekers.

De spelling-quaestie: Zuid-Afrika vóór en België tegen.

Wie kan zich een Nederlands Minister van Onderwijs voorstellen, die zich niet behoeft bezig te houden met de spellingquaestie? Deze zaak heeft de Nederlandse Regering zelfs tot en gedurende haar tijdelijk verblijf in Groot-Britannië achtervolgd. En achterhaald. Zijne Excellentie de Gouverneur van Curaçao heeft de vereenvoudigde spelling voorgesteld, een maatregel, welke bijvoorbeeld van Zuidafrikaanse zijde zéér is toegejuicht. Men verwacht in Zuid-Afrika namelijk een herleving van de Nederlandse taal als gevolg van deze vereenvoudigde schrijfwijze.

Doch daarentegen zijn de Belgen van grote zorg vervuld, want zij wensen de oude spelling gehandhaafd te zien. Er worden thans besprekingen gevoerd, teneinde tot eenzelfde spelling van de Nederlandse taal, zowel in België als in Nederland, te geraken.

Opsporing van fouten in Engelse leerboeken.

De vraag: Wat schrijft men in Groot-Britannië over het Koninkrijk der Nederlanden, wordt vrijwel dagelijks op het hier betreffende Departement onder ogen gezien. Reeksen Engelse leerboeken worden doorgelezen teneinde na te gaan, welke onjuistheden zij mochten bevatten en veranderingen worden, indien dergelijke onjuistheden inderdaad worden aangetroffen, voorgesteld.

Wat met Kunstenaars en Academici.

Tot dusverre schreven wij over „Onderwijs, doch het Departement omvat óók, zoals de naam trouwens duidelijk zegt, Kunsten en Wetenschappen. Oorlogskunstenaars schilderen, onder leiding van Minister Bolkenstein tafereelen en leggen gebeurtenissen op papier en doek vast, welke betrekking hebben op de oorlog. Ook werkt in het Ministerie een jong Nederlands Componist! In de herfst van dit — zoveel belovende — jaar 1944, zal, op initiatief van het Departement voor Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen een grote tentoonstelling van „Oude Nederlandse Kunst" worden georganiseerd.

Het in dit artikel behandelde Ministerie of Departement doet evenwel nog veel en veel meer en waakt, onder meer, over een der belangrijkste bibliotheken ter wereld. Namelijk over die van het Internationale Instituut voor Sociale Geschiedenis, welke bibliotheek gedeeltelijk van Amsterdam naar Engeland kon worden overgebracht en in een bomvrije ruimte in Ossenvoorde is gehuisvest. Zij omvat, onder meer, belangrijke publicaties over Duitsland in de laatste vijftien jaren.

Het is natuurlijk duidelijk, dat de Nederlandse wetenschappen zeer onder de oorlog lijden, mede door het ontbreken van een internationale uitwisseling van gegevens. Daarom is destijds een Regeringscommissie voor Wetenschappelijke Documentatie ingesteld. Deze verzamelt de voornaamste wetenschappelijke tijdschriften, welke sedert het uitbreken van de huidige oorlog in Groot-Britannië en de Verenigde Staten zijn verschenen, en deze zullen, na de bevrijding van het thans nog bezette Nederland in Europa, ten dienste van het Nederlands Hoger Onderwijs worden gesteld. Aldus zal dan de jarenlange onderbreking van deze belangrijke bron van wetenschap worden goed gemaakt. („Knickerbocker")

Curaçao.

MONS. VERRIET NAAR ARUBA.

Zaterdag zal Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. P. I. Verriet O.P. zich naar Aruba begeven ter viering van het 25-jarig bestaan van de kerk te Oranjestad.

Zijne Hoogwaardige Excellentie zal vergezeld worden door Haar secretaris Pater Willibrordus M. Brada O.P. en [illegible] O.P.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.: Aanstaande Zondag om 15 uur Republiek — Excelsior; om 16 uur Tropials — Ecuador.

Indien Ecuador deze wedstrijd wint is Ecuador kampioen van de 2e klasse.

„GEEF ZE DE RUIMTE" WORDT EEN SUCCESSTUK.

O & O toont weer wat het kan!

Na grote moeilijkheden overwonnen te hebben kon de Dienst O & O onder leiding van Luitenant ter Zee 2e Klasse Johan de Goederen gisterenavond in Roxy een koddige revue voor het voetlicht brengen. De soldaten-klucht „Geef ze de ruimte", welke opgevoerd wordt door de Militaire Cabaret Club, zal nog door velen gezien worden, natuurlijk in de eerste plaats door de Nederlandse krijgers op Curaçao. Daarna volgt nog een voorstelling voor het publiek, dat inmiddels — gelijk de Heer de Goederen gisterenavond in zijn openingswoord zeide — reeds 500 aanvragen om toegangsbewijzen heeft gedaan.

Zijne Excellentie de Gouverneur woonde de voorstelling bij, de Onder-Voorzitter der Staten, zomede het Hoofdcommando, vele officieren, notabelen en nadere genodigden.

Het was een goede gedachte de aanvang om 20 uur te doen plaats vinden zodat men om 22.30 weer naar huis kon. Toch zijn wij er zeker van dat velen nog gaarne langer hadden willen blijven genieten, gezien het vlotte spel van het gezelschap.

De Heren W. J. Geerling (auteur van het stuk) en M. Velleman als het echtpaar Vellegeer waren wederom in topvorm en droegen grotendeels de voorstelling. Maar als wij speciaal melding moeten maken van een der spelers dan is het wel van de zangeres Mejuffrouw Anita del Prado, die een reeks heerlijke liedjes ten gehore bracht. En opvallend is, dat het de nieuwste Noordamerikaanse „hits" waren, variërend van Al Dexters „Pistol Packin' Mama" tot Bing Crosby's „White Christmas". Mejuffrouw del Prado oogstte een krachtig en aanhoudend handgeklap.

Een andere speler die opviel was de „student", de Heer W. Verbeek Wolthuys, terwijl ook de Heer P. van Noort veel tot het succes bijdroeg. Het danspaar Elegante en Galante danste op verdienstelijke wijze een tango en en een rumba op de tonen van de M.C.C. Band onder leiding van den Heer W. Wegman, saxophonist-violist.

Over muziek gesproken moet dan in geen geval vergeten worden de Politie Harmonie, die wederom getoond heeft wat bereikt kan worden onder zulk een kundig dirigent als den Heer Antonie Dimmendaal. Wat deze band gisterenavond ten gehore bracht was af!

Als wij de overige spelers niet bij naam noemen is het niet dat zij hun rol niet goed vervulden; overal zijn er nu [illegible] waardig dat zij veel tijd en moeite offerden om onzen troepen enige afleiding te bezorgen. Wij kunnen nu eenmaal niet als onze Noordamerikaanse bondgenoten beschikken over een keur van beroepsartisten, zoals het gezelschap van Block en Sully dat juist dezer dagen hier voorstellingen heeft gegeven.

Critiek willen wij dus niet leveren zij het dan dat wij even willen opmerken, dat wij (noodzakelijkedwijs) velen gemist hebben, die aan de vorige revue „Laat ie fijn zijn" deelnamen. Wij denken bijvoorbeeld aan de Zuidafrikaanse „Springbokke" en de Oostindische Hawaiian-band. Ook was er ditmaal minder contact tussen toneel en publiek als de vorige maal, hoewel de toeschouwers zich nu ook kostelijk hebben geamuseerd.

Degenen die veel voor het welslagen van de voorstelling deden maar zelf niet speelden, werden aan het eind van de voorstelling door den Heer de Goederen voorgesteld. Het waren de Heren D. de Jong (regie), B. Geene (ontwerp en décors samen met De Jong) en W. v.d. Heuvel (technische verzorging).

Met een mooi tableau gevormd door leden van de weermacht, kwam het einde.

MOOI SUCCES VOOR „DE PASSAAT".

Met het oog op de vele en fraaie inzendingen en de grote mate van belangstelling, die aan de dag is gelegd voor de prijsvraag betreffende de titelpagina van het maandblad „De Passaat", zullen alle inzendingen te bezichtigen zijn op Donderdag, 20 Januari as. van 16 tot 18 uur in het repetitie-locaal.

De inzendingen zijn zo gearrangeerd, dat de 4 bekroonde ontwerpen in een groep bij elkaar geplaatst zijn, terwijl alleen dáárvan de namen der ontwerpers vermeld worden.

Alle werknemers van de C.P.I.M. en C.S.M. zijn welkom.

Wachtlopers van de wachten 4 — 12 en 12 — 8 kunnen ook Vrijdag, 21 Januari van 8 — 10 uur vm. de ontwerpen gaan bezichtigen.

ZAAL NAAR RIO

Hedenmorgen vertrok de Heer Gijsbert H. Zaal, secretaris van de In-Cu, naar Rio de Janeiro voor een verblijf van ongeveer een maand aldaar

BURGERWACHT CURAÇAO.

Bewakingsdienst.

Zaterdag as. 22 Januari 1944 van 14 tot 16 uur en Zondag as. 23 Januari 1944 van 8 tot 10 uur Exercitie op Voetbalveld Mundo Nobo.

Transport: per legervrachtwagens op Zaterdag; vertrek om 13.45 uur van Brionplein af en om 13.30 uur van Bureau Burgerwacht af (via Rio Canario). Op Zondag vertrekt respectievelijk om 7.45 uur en 8.00 uur.

BEZOEKERS-AANTAL R.K. ZEEMANSHUIS NEEMT ENORM TOE.

Jaaroverzicht 1943.

Notaris Mr. A. A. G. Smeets schrijft:

Het is ons een genoegen alle belangstellenden in het Zeemanswerk hier ter stede hierbij een kort overzicht te geven van het bezoekersaantal van het R.K. Zeemanshuis gedurende het afgelopen jaar.

In het R.K. Zeemanshuis, Klipstraat 49 — 53, Overzijde werden door zeelieden 51731 bezoeken afgelegd. Deze zeelieden waren van alle Geallieerde naties afkomstig. Zonder onderscheid van godsdienst, afkomst, rang of nationaliteit heeft het Bestuur gepoogd hen allen een gastvrij tehuis en een gezellig verblijf aan te bieden.

Gedurende de oorlogsjaren was het bezoekersaantal als volgt:

In 1940: 19859 bezoeken.
In 1941: 21797 bezoeken.
In 1942: 43900 bezoeken.
In 1943: 51731 bezoeken.

Van de opening (10 April 1931) af tot 31 December 1943 werden in het Zeemanshuis 182465 bezoeken afgelegd. Het aantal zeeliedenbezoeken hiervan bedroeg 146323.

In 1943 bezochten bijna 20.000 Noordamerikaanse en ruim 16.000 Britzeelieden ons tehuis.

HET BLAASBALG-GENOOTSCHAP.

Men schrijft ons:

Gedurende de maand December 1943 werden door de Raf en de Geallieerde vliegers 510 vliegtuigen neergeschoten.

Het hoogste bedrag schuldig voor December is derhalve *f* 5.10.

Het totaal aantal vliegtuigen dat neergeschoten werd van Mei 1941 tot en met December 1943 bedraagt 12970; gedurende 1943 werden 6128 vliegtuigen in de lucht vernield.

De 24e December jl. werd wederom overgemaakt aan Sir Stafford Cripps, Minister van Vliegtuigproductie te Londen, een bedrag van £ 1,200. Op deze 9e geldzending met een totaal bedrag ad. £ 10,400 werd het volgende radiogram van Sir Stafford Cripps ontvangen:

„Please convey my sincere thanks to your members for their further gift of £ 1,200. Your branch of the Fellowship [illegible] given us splendid support for which I am most grateful".

Dankbaar erkent de Minister van Vliegtuigproductie onze steun en wij willen gaarne den leden van onze organisatie onze hartelijke dank betuigen voor hun gewaardeerde hulp en de wens uitspreken dat zij in 1944 niet zullen verflauwen ons verder te steunen.

„De dageraad der bevrijding gloort", schrijft de ondergrondse pers in ons dierbaar Nederland in een buitengewone editie van 10 September 1943 (Vrij Nederland) toen zij de val van Italië vernam.

En de Raf heeft in niet geringe mate tot die val bijgedragen.

Wij ontvingen.

Een prachtig kalender, uitgegeven door de Algemene Surinaamse Vereniging „Justitia Pietas Fides" met een zestal foto's van Suriname. Een Kotto Missie siert het eerste blad voor Januari en Februari. De andere gezichten zijn van de hoek Steenbakkerijstraat en Steenbakkersgracht, de Palmentuin, de Waterkant ter hoogte van de Lutherse Kerk, de barakken van 's lands Hospitaal en het Afwateringskanaal van een koffieplantage in het District Commewijne. De kalender geeft de maanstanden aan en maakt nog melding van historische gebeurtenissen.

„De Goal a Goal" (Van doelpaal tot doelpaal) van den Heer Ciro J. Cardozo. Het is een Venezolaans sporttijdschrift met vele artikelen over allerlei soorten sport. Vele foto's verluchten de text. Biezondere aandacht wordt ook besteed aan de Curaçaose sport. De agent van dit sportblad is de Heer Ciro J. Cardozo, die gaarne alle inlichtingen verstrekt, tel. 1818.

DE HEER EN MEVROUW
C. H. RAGHUNATH -- ARMAO
geven met groote blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon
IVAN RAMLALL
CURACAO 16 JANUARI 1944.

Bolivia strijdt voor de Democratie.

„Wij vechten voor de rechten van den gewonen man". DE TINBELANGEN IN BOLIVIA.

Als deze regering moet falen, is er geen hoop meer voor Bolivia", aldus Fernando Iturraldi.

Fernando Iturraldi, Onder-Secretaris van het Boliviaanse Departement van Buitenlandse Zaken, deelde aan de Associated Press mede, dat het nieuwe Boliviaanse régime weerstand zal bieden aan alle pogingen om het omver te werpen en dat elke gewelddadige poging om de regering van Majoor Villaroel af te zetten een „verschrikkelijke bloedvergieting zal teweeg brengen".

„Wij, de nieuwe regering van Bolivia", aldus verklaarde Iturraldi, „vechten voor de rechten van den gewonen man van Bolivia. Wij geloven in de rechtvaardigheid van onze zaak en wij zullen niet opgeven zonder een verschrikkelijke strijd."

Hij vervolgde: „Als wij vallen, zal er geen hoop meer zijn voor Bolivia. Als een tegen-revolutie ondernomen wordt, zal er een verschrikkelijke bloedvergieting plaats vinden. Wij wensen beslist met de Verenigde Staten samen te werken, niet zoals het Peñaranda-régime met de Verenigde Staten samenwerkte, doch een volledige en eerlijke samenwerking. De nieuwe regering van Bolivia heeft de volledige enthousiaste steun van het volk."

De Heer Iturraldi, die momenteel in Washington vertoeft, verklaarde verder: „Het is vreemd, dat in een wereld waarin wij voor de democratie strijden, pogingen worden gedaan om een klein land, dat ook voor niets dan de democratische beginselen vecht, te vertrappen. Het hindert mij als dezelfde mensen, die de democratie bepleiten voor de gehele wereld, de rechtvaardigheid van onze zaak blijkbaar niet willen erkennen."

Men vroeg aan Iturraldi welke plannen de nieuwe regering zou hebben, indien de Verenigde Landen toch de nieuwe Boliviaanse regering niet erkennen. Hij zeide hierop: „Wij zullen voortgaan al onze aandacht te wijden aan onze nationale problemen, opvoedkundige, staathuishoudkundige en andere maatregelen voor de welvaart en het welzijn van het Boliviaanse volk."

„Het Boliviaanse volk", zo zeide hij, „beschouwde eerst de houding van de Noordamerikaanse regering en der andere Amerikaanse regeringen, die den Verenigden Staten vriendschappelijk gezind zijn, als een louter politieke quaestie. Nu is het echter voor het Boliviaanse volk een quaestie van nationale waardigheid geworden. De verandering in onze regering had de geestdriftige steun van het volk en elk land heeft het recht zijn politiek toneel te veranderen. Doch de overweldigende steun — groter zelfs dan wij verwachtten — is nu verkregen door de nieuwe regering juist door de niet-erkenning. Deze steun werd vrijwillig en spontaan gegeven. De houding van andere landen over de quaestie van erkenning heeft de nationale waardigheid van het Boliviaanse volk diep gekrenkt en elkeen, die zich stelt tegen de nieuwe regering, zal thans door het Boliviaanse volk worden beschouwd als een verrader van onze nationale waardigheid."

Iturraldi zeide, dat het niet erkennen van de Boliviaanse regering slechts „de goede wil kan schaden, die wij altijd ten opzichte der Verenigde Staten hebben gehad."

Het Peñaranda-régime werd door hem bestempeld als „een absoluut dictatorschap". Hij zeide, dat Peñaranda voor het oog van de wereld deed alsof zijn regering democratisch te werk ging, doch dat „het volk zelf wist dat het niets dan een dictatorschap was."

Iturraldi zeide, dat de wijze, waarop Peñaranda de staking te Catavi in December 1942 behandelde, de vonk was, die de vlam van oppositie tegen de oude regering ontstak.

Iturraldi herinnerde aan de verklaring, welke de Noordamerikaanse Staatssecretaris Cordell Hull onlangs aflegde, nl. dat de inlichtingen, waarover men beschikt, aantonen, dat er buitenlandse invloeden schuilen achter de revolutie van 20 December. „In December 1942", aldus Iturraldi, „gebruikte Peñaranda dezelfde woorden om de reden van de staking te Catavi te beschrijven."

[Bij deze staking, waarnaar gerefereerd wordt, gaf President Enrique Peñaranda van Bolivia opdracht aan de troepen om te schieten op de stakers bij de tinmijnen te Catavi. Vele stakers werden hierbij gedood. Red.]

Iturraldi voegde hieraan toe, dat zijn zinspeling duidelijk moet zijn en verder, dat dit slechts een nieuwe aanwijzing is, dat Peñaranda zijn bewering volgens welke zijn regering democratisch zou zijn, niet met feiten bewees.

Iturraldi zeide van plan te zijn nog ongeveer drie weken in de Verenigde Staten te verblijven. Zijn speciale zending naar de Verenigde Staten — zo zeide hij — was niet zozeer om de erkenning van het nieuwe régime te zoeken dan om de juiste houding der Noordamerikaanse regering en van het Noordamerikaanse volk vast te stellen ten opzichte van het nieuwe régime. Hierover zal hij dan rapport uitbrengen in Bolivia.

Iturraldi zeide te hopen besprekingen te kunnen voeren met autoriteiten van het State Department en met anderen en dezen — wat hij noemde „de ware aard" van de nieuwe regering voor te houden. Hij zeide, dat de regering van Majoor Gualberto Villaroel de strijd van den gewonen man van Bolivia voert tegen de „machtige tinbelangen in Bolivia."

Als deze regering moet falen," zo zeide hij, „is er geen hoop meer voor Bolivia."

Het zou zeer bedroevend zijn. Wij kunnen het land dan teruggeven aan de grote tinmaatschappijen en alle hoop voor het Boliviaanse volk zal verloren zijn" (Washington, (AP) 18.1).

BUITENLAND.

GEALLIEERD COMMUNIQUE VAN ALGIERS.

„Te land: De Britse troepen van het 5e leger vorderden tegen een krachtig verzet in de vallei van de benedenloop der Garigliano. De rivier werd op verschillende punten overgestoken. Britse en Noordamerikaanse patrouilles zijn actief in hun respectieve sectoren. Aan het front van het 8e leger zijn de Canadese troepen gewikkeld in felle gevechten.

Te water: De vlootactiviteit in de Adriatische Zee duurde in de afgelopen week voort. Onze torpedojagers beschoten Rovigno, Durazzo, Drevenik Vala en Korcula (aan de Albaanse en Joegoslavische kusten). Britse kuststrijdkrachten torpedeerden een klein schip in de haven van Sumartin (eiland Brac) en bestreden een Siebelveerboot. De strijdkrachten leden schade door bommen, maar er vielen geen slachtoffers. De Noordamerikaanse kuststrijdkrachten vielen lichters aan voor Spezia zonder zelf schade op te lopen.

In de lucht: Gisteren werden de sleutelpunten en spoorwegverbindingen in Toscanië aangevallen door onze geëscorteerde zware bommenwerpers. De spoorlijn te Pisa, Pistosia, Poggibonsi, Pontedera en Certaldo werd gebombardeerd alsook het vliegveld van Pistoia. Middelzware bommenwerpers brachten een vijandelijk koopvaardijschip tot zinken nabij Castiglion-Cello en beschadigden een ander. In de nacht van 17 op 18 Januari werd het rangeerterrein te Pisa goed gedekt door bominslagen van onze nachtbommenwerpers.

Lichtere vliegtuigen waren zeer actief in de samenwerking met de strijdkrachten boven het gevechtsgebied. Zij voerden ook vele vluchten uit tegen de verbindingswegen in Noord-Italië en beschadigden de scheepvaart langs de Dalmatische kust. In deze verrichtingen werden 7 vijandelijke vliegtuigen vernield tegen verlies van 3 onzer toestellen" (Algiers, (AP) 19.1.

DUITSE VOORBEREIDINGEN.

De laatste nervositeit van Berlijn over de mogelijkheid van een Geallieerde invasie wordt te kennen gegeven door het bericht, dat Generaal Karl von Rundstedt een grote Duitse strijdmacht ophoopt in de vallei van de Rhone en op de vlakten rondom Parijs, zodat hij ogenblikkelijk naar het Noorden of het Zuiden kan snellen om de invasie tegen te gaan. De Duitsers beweren, dat hun strijdkrachten groot genoeg zijn om aan een millioen aanvallers het hoofd te bieden (Londen, (AP) 18.1).

PRESIDENT MEDINA IN MIAMI AANGEKOMEN.

Generaal Isaias Medina Angarita, President van Venezuela, is van plan van Miami door te vliegen naar Washington waar hij de gast zal zijn bij een diner op het Witte Huis en zijn staatsbezoek aan de Verenigde Staten zal beginnen. Het gezelschap van Medina arriveerde gisteravond met een speciale Noordamerikaans Clipper te Miami. Zij werden verwelkomd door vertegenwoordigers van het State Department en het leger alsook door Dr. Diogenes Escalante, Ambassadeur van Venezuela in de Verenigde Staten (Miami, (AP) 19.1).

DE SLACHTOFFERS VAN SAN JUAN.

De Argentijnse Regering maakte bekend, dat 1500 personen werden gedood door de aardbeving van San Juan volgens de eerste officiële schatting. Meer dan 3000 personen werden gewond. Deze gewonden zijn naar andere steden overgebracht.

De Regering heeft 10 millioen pesos uitgetrokken voor de heropbouw van San Juan, doch de verwoesting is zo compleet, dat men zich afvraagt of van de gebouwen die bleven staan nog iets gered kan worden. President Ramirez gaf uiting aan zijn hoop, dat een nieuwe stad zal oprijzen waar de oude stond (Buenos Aires, (AP) 18.1).

DEENSE POLITIEMANNEN IN ZWEDEN AANGEKOMEN.

Twee Deense politie-officieren, die in Zweden aankwamen, deelden mede, dat het hoofd van de Gestapo in de stad Kolding (Jutland) verantwoordelijk is voor de moord op den Deensen patriot Munk, poëet en prediker (Stockholm, (AP) 18.1).

DE NOORDAMERIKAANSE BEMIDDELING IN HET POOLS-RUSSISCHE DISPUUT.

De Noordamerikaanse Staatssecretaris Cordell Hull heeft medegedeeld, dat een Noordamerikaanse gezagdrager, die zal trachten een hervatting der diplomatieke betrekkingen tussen Polen en Rusland te bewerkstelligen, waarschijnlijk Maandagmorgen in Moskou zal aankomen. Deze bekendmaking geeft te kennen, dat de Russen ten minste geen stappen genomen hebben om het aanbod af te slaan (Washington, (AP) 18.1).

ITALIË-RUSLAND V.V.

Generaal Henry H. Arnold, Hoofd van de Noordamerikaanse Legerluchtmacht, heeft Maandag in Philadelphia verklaard, dat spoedig Noordamerikaanse vliegtuigen zullen opstijgen in Italië, Duitsland zullen bombarderen en vervolgens in Rusland landen, waar zij opnieuw olie zullen innemen en terugkeren naar Italië. Ook zeide hij, dat de Europese oorlog zijn crisis nadert.

SLAVENJACHT.

Het sluikblad „Vérité — Truth", dat te Oostende gepubliceerd wordt, meldt, dat men in deze stad vrachtwagens heeft gezien, die geladen waren met Belgische arbeiders, die de handen geboeid hadden en die naar Duitsland vertrokken.

Het blad vervolgt:

„Hebt gij de kreten van angst en van haat van onze vrouwen en van onze kinderen gehoord bij het wegnaan van hun echtgenoot of zoon, vader of broeder? En de kreten „Leve Churchill!" en „Leve Tommy!" vanwege onze gedeporteerden?"

LAATSTE NIEUWS.

— Anthony Eden zeide heden bij het beantwoorden van vragen voor het Britse Lagerhuis, dat de quaestie der Pools-Russische grens uiterst delicaat is, doch hij zeide, dat de Britse regering „in nauw contact staat met de regering van de Sovjet-Republiek en de Poolse regering in Londen om te trachten tot een regeling te komen. Eden zeide niet zonder hoop te zijn, dat men tot een gunstige oplossing zal komen.

— De Vrije Deense Persdienst deelde mede, dat 6000 Gestapo-agenten in Kopenhagen zijn aangekomen uit Tsjechoslowakije en België. Deense kringen in Stockholm zeiden te geloven, dat een nieuwe golf van sabotage heeft geleid tot de massa-inwijking van de Gestapo.

— In de omgeving van de stad San Juan in Argentinië worden nog steeds aardbevingen gevoeld, die evenwel minder hevig zijn dan de schokken, die deze stad verwoestten.

— Tito's Hoofdkwartier maakte bekend, dat de Joegoslaven een Duitse pantserdivisie van 400 voertuigen hebben omsingeld in het Westen van Bosnië en dat verwoede gevechten thans geleverd worden in het woeste bergland tegen de omsingelende nazies en een tweede divisie, welke de omsingelden te hulp snelt. Het communiqué zeide ,dat de hulpexpeditie erin geslaagd is door te breken naar Jajce, het vroegere hoofdkwartier van Tito, doch dat de uitslag van de strijd blijkbaar nog niet beslist is.

— De radio van Moskou heeft de Britse ontkenning van het gerucht in „Pravda" uitgezonden en ook is het bericht daarvan aan de Sovjet-pers verstrekt.

— Het Vrije Italiaanse nieuwsagentschap deelde mede, dat 650.000 Italiaanse guerrillero's opereren in het door de nazies bezette deel van Italië onder leiding van een enkel Hoofdcommando.

— President Medina van Venezuela wordt om 15.30 uur E.W.T. in Washington verwacht.

— Het Duitse communiqué meldt, dat de Russen de Duitse wig tussen Kirovograd en Nikopol op een punt doorbraken, doch dat zij werden teruggedreven door een Duitse tegenaanval. Verder werd gezegd, dat de Russen verwoede aanvallen doen aan het Leningrad-front, doch dat deze werden afgeslagen of gestuit. Het Duitse communiqué zeide nog, dat verschillende Geallieerde divisies een aanval openden ten Oosten van de Golf van Gaeta (Italië). Er zijn felle gevechten in voortgang op deze toegangsweg naar Rome.

— De toestand aan het Arakanfront in Birma is onveranderd, volgens het communiqué van New Delhi.

SURINAME.

ANDERE NAAM SURINAMERSKAMP.

De Stem meldt, dat de Directie van de Curaçaose Petroleum Maatschappij, zich bereid verklaard heeft, te voldoen aan de wens van de bewoners van Surinamerskamp, om de naam van dit kamp te veranderen.

De keuze gaat tussen de namen: Wilhelminadorp, Beatrixdorp en Surinamedorp.

De Stem vraagt van betrokkenen een schriftelijke opgaaf van de naam hunner keuze. De naam die het grootst aantal stemmen krijgt, zal aan de Directie worden medegedeeld.

SURINAAMSE G.P.D.

Gedurende de afwezigheid van den heer Johannes van de Walle heeft de heer Herman K. A. Kleine, Referendaris ter Gouvernements-Secretarie te Paramaribo, de leiding van de Gouvernements Persdienst in Suriname.

DE EERSTE.

Wij lezen in de Surinaamse bladen, dat Mejuffrouw L. Pajgin te Paramaribo geslaagd is voor het bezondere staatsexamen H.B.S. — A. Dit is de eerste keer, dat een dergelijk examen te Paramaribo werd afgelegd. Het Surinaamse Departement van Onderwijs ontving telegrafisch bericht van het slagen uit Londen.

ONS KONINKRIJK.

TOL-UNIE.

Plannen voor een Nederlands-Belgisch-Luxemburgse tol-unie zijn, volgens een uitzending van de Britse radio, zo goed als gereed. Practisch zullen daarmede de tolgrenzen tussen de drie landen verdwijnen; dit heeft echter alleen betrekking op de Europese gebieden, daar de producten der overzeese gebieden volgens internationale overeenkomsten geen preferentie bij invoer in het Moederland genieten. De ondergrond-beweging in Luxemburg heeft reeds haar instemming betuigd, terwijl ook Noordamerikaanse en Britse autoriteiten sympathiek staan tegenover deze plannen.

GEDWONGEN ARBEID.

Uit Japanse radio-uitzendingen kan afgeleid worden, dat de Japanners gedwongen arbeid hebben ingevoerd voor de Indische bevolking van het Eilandenrijk. Vroeger vertelden de Japanners, dat de Indiërs zich verdrongen om te werken aan de Japanse verdedigingswerken, maar nu verklaarde de radio, dat de militaire administratie „op verzoek van de bevolking" was overgegaan tot het inrichten van een arbeidsdienst-organisatie.

De Japanners verplichten de bewoners van Borneo Japans te spreken op de „Japanse taal dagen", die zij eens per maand of eens per week zullen houden.

DANK AAN DE NEDERLANDSE REGERING.

Het Chinese nieuwsagentschap uit Tsjungking bericht, dat de Chinese Minister van Binnenlandse Zaken in een radio-rede zijn waardering heeft geuit over de sympathie en de steun van de Nederlandse en Britse regeringen gedurende de laatste zes jaren van de oorlog en zijn dank voor de besluiten van beide regeringen om de opiummonopolies in het gebied in het Verre Oosten na de oorlog af te schaffen.

BURGEMEESTERS-BENOEMINGEN.

Benoemd zijn tot burgemeesters van: Tietjerksteradeel — G. W. Frijling; Baarderadeel — W. S. de Vries; Maasniel — Ir. A. Honig van den Bossche; St. Oedenrode — M. J. Tolboek; Made — L. Wilmot; Cuyk — C. H. J. W. H. Stakenborg; Werken en Sleeuwijk — N. J. M. van Hulst; Laren — A. W. Knipscheer; Zijpe — J. K. Nieuwenhuys; Marum — M. J. Burema.

Benoemd zijn tot militair lid Vredegerechtshof te 's Gravenhage — F. J. Quanjer; griffier Economisch Gerechtshof te Nijmegen — Mr. M. P. Okken; vice-president Gerechtshof te Nijmegen — Mr. H. Hannema; griffier Kantongerecht Amersfoort — Mr. J. C. P. H. Costes.

De Administratie der Belastingen in Curacao

vestigt hierbij de aandacht van belastingplichtigen op het bepaalde bij artikel 24, lid 3, der „Landsverordening op de INKOMSTENBELASTING 1943" nopens kinderaftrek, voor toepassing bij aanslagregeling belastingjaar 1944, t.w.

„dat de aftrek (voor ieder wettig, gewettig of aangehuwd kind, dat geheel ten laste van den belastingplichtige is en op 1 Januari 1944 den leeftijd van achttien jaren nog niet bereikt heeft) uitsluitend zal worden toegepast

ten aanzien van de kinderen door of vanwege den belastingplichtige voor 1 Maart 1944 opgegeven op Curacao aan den Inspecteur der belastingen en op de eilanden Aruba en Bonaire aan den Gouvernements-Ontvangers".

Ten behoeve van degenen die aan het bovenstaande voorschrift wenschen te voldoen, zullen vanaf 24 Januari 1944 op de volgende kantoren formulieren (ter vereenvoudiging en hulp bij het doen der opgave) worden beschikbaar gesteld, t. w.:

Op Aruba: Gezaghebber te Oranjestad, Gouvernements Ontvanger te Oranjestad, Gouvernements Ontvanger te San Nicolaas.

Op Bonaire: Gezaghebber te Kralendijk. Gouvernements Ontvanger te Kralendijk.

Op Curacao: Districtmeester 2de district. Districtmeester 3de district. Koloniaal-Ontvanger, Keukenstraat. Inspectie der belastingen (Douanegebouw) de Ruyterkade

De aandacht van belastingplichtigen wordt er op gevestigd dat hiervorenbedoelde opgave overbodig is, in de gevallen dat belastingplichtige er zeker van is dat opgave door zijn werkgever wordt gedaan en/of hijzelf aangifte (van zijn inkomen middels officeel aangifteformulier „A") zal doen.

2—1

Hierbij geven wij met droefheid kennis van het overlijden van onzen lieven man en vader den Heer

Lodewijk Mendels

in den leeftijd van 47 jaar.

E. Mendels. Van Kleef
A. Mendels.

De Indiërs zijn een vreedzaam volk.

De Nationalisten in Oost-Indië bestrijden de Japanners.

„Wij zullen echter weer kunnen leven als de Japanners uit ons land zijn verdreven."

door
BURHANUDIN.

Het volgende artikel werd geschreven ter gelegenheid van de verjaardag der eerste Japanse ontscheping in Nederlands Oost-Indië, door Burhanudin, een bekend Indische journalist van Sumatra. Burhanudin die 35 jaar is, speelde een belangrijke rol in de nationalistische beweging in Nederlands Indië en was secretaris-generaal van de Pendidikan Nasjional Indonesia — de extreme nationalistische partij van die tijd — en werd in 1934 op Nederlands Nieuw Guinea geïnterneerd. Hij had hier acht jaren doorgebracht, toen hij hoorde, dat de Japanners Indië hadden aangevallen. Getrouw aan de democratische en nationale principen van de P. N. I. meldde hij zich als vrijwilliger om mee te vechten tegen den gemeenschappelijken vijand, welke gelegenheid hem ook werd gegeven. Hij is nu de onafhankelijke en verantwoordelijke hoofdredacteur van het om de twee weken verschijnende Maleise tijdschrift Penjulu de Toorts dat in Melbourne uitgegeven wordt.

* * *

10 Januari is de verjaardag van de vijandelijke invasie in verschillende delen van de Indische archipel. Het is de datum, waarop voor het eerst de legers, die het eilandenrijk verdedigden verplicht waren terug te trekken. Dat gebeurde in Menado, Noord Celebes en Tarakan, Oost Borneo.

Toen deze twee plaatsen vielen, kon het Indische volk de schaduw zien van de dingen, die op komst waren. Toen scheen de donkere wolk, die langzamerhand de hele wereld overschaduwde ook Indië bereikt hebben.

De eilanden van de archipel vielen, het een na het ander, in handen der Japanners en tenslotte op 8 Maart 1942 werd ook Java ingenomen. Twee maanden lang had de bevolking van Indië een strijd op leven en dood gestreden om het vaderland te verdedigen; hoewel het land deed wat het kon, was de val onvermijdelijk — Indië kon niet geholpen worden.

Dit is een korte beschrijving van de val van Indië; hoe echter ziet de gemiddelde Indischman deze gebeurtenissen; een groot percentage van de bevolking leeft van de landbouw en 90% omhelst de Islam; hun eenvoudig leven en hun godsdienst maken de Indiërs tot een vreedzaam volk. Zij weten weinig van een theoretische vrede; hun vrede is het voortvloeisel van hun eenvoudig leven op het platteland en wordt aanvaard als een geboorterecht; hun godsdienst leidt hun gedachten, al zijn er, die de lering niet volgen; volgens hun beginselen leidt de Islam hen naar de volmaaktheid.

Van oudsher hebben de Indiërs gemeenschappelijk die levensweg bewandeld, maar toen de Japanners Menado en Tarakan binnenvielen, werd die eeuwenoude levensweg in gevaar gebracht. De meerderheid van het Indische volk was waarschijnlijk niet eens bewust van het dreigende gevaar, maar een zaak had toch allen duidelijk moeten zijn: dat het gedaan was met hun vrede en dat hun beschaving beëindigd was. De Indische levenswijze, gebaseerd op de beginselen van collectivisme, zou plaats moeten maken voor een leven, geregeld door de militaire macht en gebaseerd op dictatuur. En wat is het standpunt van de intellectuelen en de nationalisten ten opzichte van de gebeurtenissen van 10 Januari?

Ondanks het geschil tussen de Nederlandse regering en de Indische nationalistische beweging, verwelkomt deze beweging de Japanse bezetting niet. De nationalisten, die werkelijk hun land liefhebben — niet uitzonderingen van degenen, die geneigd zijn wanorde te scheppen — gaven er zich onmiddellijk rekenschap van, dat al hun hoop de bodem ingeslagen werd, toen de Japanners Indië in handen kreeg.

Het is waar, dat het vroeger niet zo licht viel deze idealen te verwezenlijken, maar sinds Indië Japans is, zijn deze idealen niet alleen meer moeilijk te verwezenlijken, het is volkomen onmogelijk geworden.

Wanneer het zo moeilijk was onder een op democratie gebaseerde regering wat zal het dan zijn onder de Japanse dictatuur? Het bewijs is trouwens reeds gegeven; geen van onze vroegere leiders heeft de kans gekregen zijn idealen te formuleren. De bladen mogen slechts lofuitingen op de Japanners en hun regiem schrijven.

De Japanners kunnen gemakkelijk vertellen, dat het Indische volk en de leiders der nationalistische beweging Japanse idealen steunen. De Japanners kunnen nochtans niet ontkennen, dat de meesten, die nu verplicht zijn te gehoorzamen, zich verzetten tegen de Japanse idealen, die een uiting vonden in de slagzin: „Azië voor de Aziaten", daar deze politiek aanzien werd als de politiek van een wolf in de schaapskleren.

De Indische beweging wist waar de Japanners heen stuurden en daarom hield de beweging op te bestaan op 10 Januari; die dag zal bij ons geboekstaafd blijven als een van rouw en zorg; Indië viel op die dag in de dodelijke omknelling, zowel wat betreft politiek als economie, godsdienst en geestelijke vrijheid, beschaving en vrede.

Wij zullen echter weer kunnen leven als de Japanners uit ons land zijn verdreven. Wij zijn er van overtuigd, dat Indië weer Indië zal worden. En het zal een beter Indië zijn met meer geluk en voorspoed voor alle inwoners. Naar dit doel streven alle Indiërs en geven zij alles, opdat Indië met de andere delen van het Koninkrijk der Nederlanden, mede zal kunnen werken om de mensheid te beveiligen en een duurzame vrede te bereiken.

De Nederlandse Katholieke Pers in bezet Nederland

Uit „Nederlandse Kroniek":

Met ingang van 1 November is „De Tijd", het te Amsterdam verschijnende Katholieke orgaan, teruggebracht van een dagblad tot een drie maal 's weeks verschijnende courant. De uitgevers en redactie zijn hiertoe gedwongen doordat de Duitse overheden hen ervan in kennis gesteld hadden dat hun papier rantsoen drastisch zou worden verminderd.

„De Tijd", welke het leidende orgaan was van een combinatie van Katholieke nieuwsbladen, onder de naam „Verenigde Katholieke Pers", heeft zich sinds de bezetting van Nederland voortdurend aan nieuwe beperkingen moeten onderwerpen. Door herhaaldelijk het papierrantsoen te verminderen, slaagden de Duitsers erin de omvang van het blad tot een minimum terug te brengen. Het is waar dat „De Tijd" niet het enige nieuwsblad was dat onder zulke beperkingen leed. Er heerst papierschaarste, en ook in Duitsland hebben de kranten haar omvang voortdurend moeten inkrimpen.

Toch is het duidelijk dat „De Tijd", vergeleken bij andere Nederlandse dagbladen, door de Duitse overheden in een zeer nadelige positie gedrongen werd. Weliswaar verschijnt zij sinds lang onder strenge Duitse toezicht, zodat zij vrijwel onmachtig is het nationale standpunt te verdedigen, maar als Katholiek orgaan komt zij toch op voor een „ideologie", welke lijnrecht staat tegenover die der Duitse overweldigers, en dit is voldoende reden voor laatstgenoemde haar het voortbestaan zo moeilijk mogelijk te maken.

Hoe het staat met de overige bladen van deze groep, waaronder „De Nieuwe Haarlemse Courant" en het eenmaal befaamde „Centrum" de voornaamste waren, blijkt uit de berichten niet; er zijn evenwel redenen aan te nemen dat zij ternauwernood meer een rol spelen.

„De Maasbode" van Rotterdam, hield reeds in het voorjaar van 1941 op te bestaan — althans voor de duur der Duitse bezetting. Dit blad was sinds Mei 1940 blootgesteld geweest aan de felste Duitse aanvallen, gedeeltelijk omdat het reeds lang voor den oorlog in Duitsland een „slechten naam" had wegens zijn voortdurende publicaties omtrent kerkvervolging onder het Nazie-regime, anderdeels omdat het onder de bezetting de Herderlijke Brieven der Nederlandse Bisschoppen afdrukte, en ze van instemmende commentaar voorzag.

Het bestaan van het blad was des te moeilijker doordat zijn grote moderne bureaux en drukkerij tijdens het moorddadige bombardement van Rotterdam volkomen vernield waren, maar ondanks alle moeilijkheden bleef het zijn plicht vervullen tot de vijand het dwong zijn werkzaamheden geheel te staken.

De kleinere Katholieke provinciebladen spelen ternauwernood meer een rol van enige betekenis. Zij onthouden zich van elke meningsuiting, en die, welke nog een moeilijk bestaan voortslepen, spelen geen noemenswaardige rol in het nationale leven.

Dat de vijand met zo biezondere felheid te keer gegaan is tegen de Katholieke pers — iets, waarbij de N.S.B. natuurlijk haar vollen steun verleent — houdt hiermede verband dat hij de Katholieke samenleving en haar instellingen beschouwt als de grootste belemmering voor de doorvoering zijner plannen in het bezette gebied. Niet dat men in andere kringen minder loyaal staat ten opzichte van de nationale zaak, maar geen hunner neemt thans de zedelijke machtspositie in welke de Katholieke gemeenschap heeft weten te handhaven.

Vandaar dat de Duitsers al het mogelijke doen om deze te ondermijnen. Door de Katholieke pers te smoren, willen zij de Katholieke geestelijkheid een belangrijk middel van dagelijks contact met het volk ontnemen, en aldus haar invloed fnuiken — hetgeen hun evenwel niet gelukt is.

Het spreekt van zelf dat na de bevrijding van Nederland met vele andere bladen de Katholieke pers weder uit haar as herrijzen zal. Maatregelen, door de vijandelijke overheden genomen, duren niet langer voort dan de periode der bezetting. Het is een normaal verschijnsel dat onder vijandelijke bezetting de nationale dagbladen ophouden te bestaan.

Ofschoon het te betreuren is dat de Katholieken in Nederland thans de voorlichting van hun pers grotendeels moeten missen, is het misschien geen ongunstig feit dat onder het regime van den vijand misleidend bladen uitkomen, waarvan een ieder weet dat zij staan van den overweldiger staan. „De Tijd" kan zelfs in het gunstigste geval slechts een dubbelzinnige rol spelen, om enige kans te hebben niet het lot van de „Maasbode" te delen. En hierdoor zouden vele lezers misleid kunnen worden. Zo is het na de bevrijding dat de Katholieke bladen van Nederland hun taak en hun roeping zullen hervatten.

J. H. Boss.

overgebracht, waar hij voor 10 dagen werd opgesloten.

KINDEREN HELPEN KINDEREN.

Zoals in 1942 heeft de Algemene Afvaardiging van het Belgische Rode Kruis te Rio de Janeiro in de Club „Rio de Janeiro Athletic", een bijeenkomst van Belgische kinderen ingericht, waarop deze laatsten het speelgoed hebben medegebracht, dat zij bestemden voor hun kleine landgenoten, die naar Groot-Brittannië uitgeweken zijn.

Op deze bijeenkomst waren nog andere kinderen aanwezig. In het geheel waren er ongeveer 150. Sommige dezer kinderen hebben er aan gehouden, dat het speelgoed in hun persoonlijke naam werd gezonden aan een kleinen beschermeling, waarvan zij de naam kenden.

De verzending naar Groot-Brittannië heeft niet enkel speelgoed omvat, doch ook klederen voor kleine meisjes, alsmede koekjes.

Belgische jonge meisjes en jongelingen hadden voor de inrichting en de versiering der zaal gezorgd. Zij verdienen ervoor gefeliciteerd te worden, en met hen Mevrouw E. van Laeken, Algemene Afgevaardigde van het Rode Kruis, die ook in 1943 het initiatief van het feest heeft genomen en die er de inrichtster van was.

ZIJ REDDEN HEM HET LEVEN.

James Rose, uit Sutton (Surrey), soldaat bij de Britse Genie, 41 jaar oud, die onlangs uit Duitsland gerepatrieerd werd, heeft verklaard, dat het aan de toegewijde zorgen van Belgische en Franse geneesheren te danken is, dat hij nog bekwaam is te gaan.

Hij werd zwaar gewond in België, tijdens de veldtocht van Mei 1940. Na gevangen genomen te zijn, werd hij overgebracht naar een hospitaal, waar hij 7 operaties moest doorstaan voor dat hij het gebruik zijner benen terug kreeg.

AANHOUDINGEN.

Volgens uit bezet België ontvangen inlichtingen werden verschillende Bestuurders van Belgische colleges aangehouden, omdat zij geweigerd hebben aan de Duitse diensten voor de verplichte arbeid de lijst uit te leveren der leerlingen, die op het punt staan hun studies te voltrekken.

BELGISCHE VLAG OP HET STADHUIS TE LOS ANGELOS.

Ter gelegenheid van een Belgisch-Noordamerikaanse betoging werd de Belgische vlag op het stadhuis te Los Angelos uitgehangen. Het is Brigadier Franke, oorlogsinvalide, oorlogskruis en Vuurkruis, die het Nationale Zinnebeeld gehesen heeft.

Brigadier Franke is afkomstig uit Brussel; hij heeft de gehele oorlog 1914 — 1918 medegemaakt met het 4e Artillerieregiment, 4e Divisie. Hij werd op 8 Juli 1917 op de dagorder van de Divisie, en op 7 October van hetzelfde jaar op de dagorder van het Leger vermeld.

De Brigadier vertoeft sedert 1919 te Los Angelos en hij heeft in deze stad de afdeling der Belgische Veteranen van 1914—1918 gesticht. Tijdens het bezoek van Koning Albert aan de Verenigde Staten van Noord-Amerika heeft hij van de erewacht deel uitgemaakt en heeft hij de gouden medaille van de Kroonorde ontvangen.

NIEUWS UIT BELGIE.

— Volgens een geheim vlugschrift, dat in bezet België wordt verspreid, worden er door de Duitsers, troepen die in bezet België gelegerd zijn, naar Italië gezonden.

De schrijvers van het vlugschrift sporen de saboteurs aan alles in het werk te stellen om de militaire treinen te doen ontsporen en om het verkeer in de stations te stremmen.

— Te St. Chislain hebben een tiental gewapende en gemaskerde saboteurs de deuren van een sluis in het kanaal van Bergen naar Conté met dynamiet doen springen.

Vooraleer hun sabotagedaad te plegen, hadden de onbekenden de vier bewakers der sluis gedwongen zich terug te trekken.

— Drie onbekenden, die een zwarte bril droegen, zijn met de revolver in de vuist in het revitailleeringsbureel, te Tertre, (Hene gouwen) binnengedrongen, en hebben er aan de bedienden bevel gegeven om zich met het aangezicht naar de muur gekeerd en met opgeheven armen op rij te plaatsen.

Alvorens zich uit de voeten te maken, hebben de drie onbekenden zich meester gemaakt van 130.000 bons voor brood, margarine en vlees, van een som van 900 frank, die in brandkast gesloten was, en van een zeker aantal identiteitskaarten.

WERELDNIEUWS

„DE ENGELSEN GAAN KOMEN".

Duitsers, die aan een gijzelaar uit Luik inlichtingen hadden gevraagd met het oog op verdere opeisingen, ontvingen slechts een onvolledig antwoord. Een Duits officier deed den Luikenaar bij hem komen en vroeg hem, waarom hij niet met meer nauwkeurigheid antwoordde op de vragen, die in goed Duits waren gesteld.

— Ik versta geen Duits, zeide de Luikenaar.

— Gij zoudt het moeten kennen; gij hebt tijd gehad het te leren, antwoordde bitsig de officier.

— Pardon, zeide de Luikenaar, ik ben meer dan 60 jaar oud. Ik heb nog juist de tijd om een enkele taal te leren: het Engels. Ik moet me trouwens haasten. De Engelsen gaan komen.

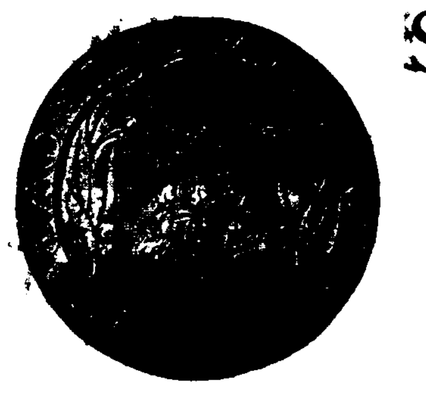
Het onderhoud duurde niet langer. De Luikenaar werd naar de citadelle

De wnd. Algemeen Militair Commandant maakt bekend, dat met ingang van 19 Januari 1944 het Bureau van den Militairen Inlichtingen Dienst is verplaatst van Fort Amsterdam 12 naar het Hoofd Bureau van Politie. Telefoon No 1339.

De wnd. Algemeen Militair Commandant.

Jhr. W. J. Boreel.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Van Zaterdag, 15 Januari 1944.

Finale Stimulans-beker: Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1
Hierdoor is de Stimulansbeker 1943 bezit geworden van S.U.B.T.

Van Zondag, 16 Januari 1944.

B-Klasse: D.T.S. 1 — Veendam 1
Reserve-B-Klasse: J. Curaçao 3 — Scherpenh. 2
Reserve-A-Klasse: Independente 2 — Atlanta 2 niet gegaan.
Juniores: Jong Holland — S.U.B.T.

WEDSTRIJDPROGRAMMA.

STADION.

COMPETITIE A-KLASSE.

Zondag, 23 Januari 1944:	S.U.B.T. 1 — Atlanta 1 (Willems)
Zondag, 6 Februari 1944:	Jong Curaçao 1 — Jong Holla[nd] (Brakke)
Zaterdag, 29 Januari 1944:	Stimulans-beker 1944 Jong Holland 1 — Independien[te]
Zaterdag, 5 Februari 1944:	Jong Holland 1 — Caribe 1 (te eigen bate)

COMPETITIE B-KLASSE.

Zondag, 30 Januari 1944:	D.T.S. 1 — Scherpenheuvel 1 (Ercol)
Zondag, 13 Februari 1944:	Caribe 1 — Union Sp. Club 1 (Leers)

RESERVE-B-KLASSE

Zondag, 23 Januari 1944:	Independiente 3 — Be Quick 2 (Rog)
Zondag, 30 Januari 1944:	Caribe 2 — Veendam 2 (Taytelbaum)
Zondag, 6 Februari 1944:	D.T.S. 2 — Be Quick 2 (Jansen)
Zondag, 13 Februari 1944:	Veendam 2 — Jong Curaçao 3 (Manuel)

De wedstrijden voor de **Reserve-B-Klasse** zullen worden gespeeld 's morgens om 10 uur.

MUNDO NOBO.

RESERVE-A-KLASSE

Zondag, 23 Januari 1944:	Jong Holland 2 — Jong Curaçao (Manuel)
Zondag, 30 Januari 1944:	Independiente 2 — Jong Curaçao (Leers)
Zondag, 6 Februari 1944:	Independiente 2 — S.U.B.T. 2 (Willems)
Zondag, 13 Februari 1944:	Jong Holland 2 — Atlanta 2 (Taytelbaum)

B-KLASSE.

Zondag, 6 Februari 1944: ('s-morgens om 10 uur)	Veendam 1 — Union Sp. Club (Leers)

('s-morgens om 10 uur)

JUNIORES.

Zondag, 23 Januari 1944:	Caribe — Scherpenheuvel (Ercol)
Zondag, 30 Januari 1944:	Independiente — S.U.B.T. (Willems)

Aanvang der Juniores-wedstrijden om 10 uur 's-morgens. Er zal een ex[tra] competitie worden gespeeld.

SCHERPENHEUVEL.

B-KLASSE.

Zondag, 13 Februari 1944:	Be Quick 1 — D.T.S. 1

Het Bondsbestuur richt hierbij het verzoek aan de diverse aangesl[oten] vereenigingen, **de contributie voor het eerste halfjaar 1944** te voldoen, w[elke] **per 8 Januari 1944 verschuldigd is.**

De volgende vereenigingen zijn beboet met f 0,50 ingevolge art. 18, R.C.

Independiente	(wedstrijd Independiente 1 — Jong Holland 1) dd. 9.1.44
S.U.B.T.	(wedstrijd Jong Curaçao 2 — S.U.B.T 2) ddo. 9.1.44.
Be Quick	(wedstrijd Caribe 2 — Be Quick 2) ddo. 9.1.44.
S.U.B.T.	(wedstrijd Jong Holland Jrs. — S.U.B.T. Jrs.) ddo. 16.1.44

Afschrijvingen: C. Bullé en O. Hattot van „Jong Curaçao".
Inschrijvingen: O. de Pool als gewoon lid bij „Scherpenheuvel".
C. Hansen, J. Verplaatst, A. Peeters, A. Anthony en Okalia als juniores bij „Scherpenheuvel".

De diverse vereenigingen worden herinnerd aan de inzending van ELFTALOPGAVEN. Speciaal wordt nog verwezen naar art. 8, lid 3 [van] het R.C.W. De vereenigingen worden verzocht hieraan gevolg te ge[ven] aangezien anders art. 8, lid 5 van toepassing is.

HET BESTUUR